

[Hauge.]

dette ogsaa influere paa Pengemarkedet herhjemme. Ganske vist skal disse amerikanske Dollars i hvert Fald til Dels tjene til at tilbagebetale tidligere optagne Laan i Udlandet, men der bliver dog en Rest tilbage, saaledes at man ganske afgjort kan sige, at dette store Statslaan vil bidrage mægtigt til at styrke Pengemarkedet herhjemme og give Mulighed for højere Obligationskurser. Dette bevirker, at mit Parti ikke kan gaa ind for paa nærværende Tidspunkt at ombytte det gamle Statslaan paa 60 Mill. Kr. paa den Maade, den højttærede Finansminister foreslaar. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt angive, hvilke Veje man i øvrigt skal gaa; jeg vil tro, at det vil være nyttigt, at Forslaget bliver henvist til Prøvelse i et Udvalg — det maa vel blive Finansudvalget —, og der kan man da tale om, hvad man eventuelt kan foretage, for at Finansministeren i rette Tid kan have den fornødne Bemyndigelse til at optage Statslaanet; det skal jo optages, men vi anser den Tid, der nu vælges, for uheldig, for uhensigtsmæssig, for uheldig, og af den Grund kan vi ikke stemme for Forslaget, som det foreligger.

Korsgaard: At det indenlandske Statslaan, der forfalder den 15. Juni i Aar, ombyttes med et andet indenlandsk Statslaan, er vi i mit Parti enige om er rigtigt. Om de Betingelser, der foreligger for Ombytningen, er tilstrækkelig gode, derom nærer vi imidlertid vore Tvivl. Naar man sammenligner Kursen paa det indenlandske 20-aarige Laan, altsaa 95 $\frac{3}{4}$ pCt. efter det foreliggende Forslag, med Kursen 98,5 pCt. paa det udenlandske Statslaan, som skal løbe i 33 Aar, er der jo her en meget stor Forskel, som jeg ikke synes er helt let at forklare, selv om man nok kan bruge Vendinger om, at den danske Penge- rigelighed er mindre end f. Eks. den amerikanske. Vi nærer altsaa vore Tvivl om, hvorvidt det er en heldig Kurs, en tilstrækkelig høj Kurs, den højttærede Finansminister har opnaaet.

Fra socialdemokratisk Side har man gjort Indvendinger af lignende Art. Det ærede Medlem Hr. Hauge pegede paa, at Statsboligfondsoptionerne, som jo løber væsentligt længere end 20 Aar, har en højere Kurs, end der her er Tale om. Det ærede Medlem nævnte en Kurs af 98, men blev afbrudt af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hendriksen, med den Bemærkning, at dette var Sælgerkursen. Dette tog det ærede Medlem Hr. Hauge, synes jeg, lidt for let,

for det er i høj Grad en Realitet, at det er Sælgerkursen og ikke Køberkursen. Det kunde være ret uvæsentligt, hvis de to Kurser laa lige op ad hinanden, men det gør de jo ikke, Køberkursen ligger paa 96, saa der er i Virkeligheden en overmaade stor Forskel. Og som enhver, der befatter sig med Børsen, hvad enten han er Spekulant eller ikke, vil vide, er det Køberkursen, der er den afgørende, ogsaa for saa vidt overfor Staten, som man jo ved Formueopgivelse ikke skal regne med Sælgerkursen, men med Køberkursen. Det gør altsaa her en overmaade stor Forskel, om man skal regne med 96 eller 98, og for saa vidt synes jeg, det ærede Medlem Hr. Hauges Talmateriale ikke var saa afgørende egnet til at betegne de foreliggende Betingelser som helt uantagelige. Mere afgørende i saa Henseende synes jeg, det maa være, som jeg allerede har bemærket, at det udenlandske Statslaan byder paa en helt anderledes god Kurs.

Jeg er for saa vidt ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Hauge i, at det, at man nu optager et meget stort udenlandsk Laan, efter de Erfaringer, man har fra tidligere Tider, formentlig vil virke i Retning af, at Kursen for indenlandske Obligationer paa Grund af den forholdsmæssige Penge- rigelighed, der fremkommer, snarere vil have Tendens til Stigning end til Fald. Nu er der jo altid det ved Børsforretninger — og det er for saa vidt en vanskelig Omstændighed —, at det ikke saa sjælden hænder, at Børsen foruddiskonterer en Bevægelse, og det kan selvfølgelig i og for sig tænkes, at dette, at man havde næsten Sikkerhed for, at der vilde komme et stort Statslaan paa Grund af Begivenhedernes Nødvendighed og uden Hensyn til, hvad Rigsdagen i øvrigt kunde blive enig om, allerede har paavirket Obligationskurserne saaledes, at den Virkning, man ellers normalt kunde vente, allerede har givet sig Udtryk i Kurserne; det er jo noget, man ikke kan sige med afgjort Sikkerhed. Men bortset fra denne Mulighed maa jeg mene, at Sandsynligheden for, at Kurserne vil stige yderligere, afgjort er større end for det modsatte.

Hvornaar det er fornødt at optage et Statslaan, er jo altid til en vis Grad en Spekulationssag. Jeg maa imidlertid mene, at man for saa vidt spekulerer mindst, naar man optager Laanet paa det Tidspunkt, da man skal bruge Pengene, og det vil i det givne Tilfælde sige, at man venter med at optage Laanet, indtil det gamle Laan er forfaldet. Det vil medføre den Ting, at vi maa have en Sommersamling, idet jeg vil gaa ud fra, at tidligere Afgørelser i lignende